

γά (ἐπὶ ἀνθρώπου ζωηροῦ καὶ ἀτάκτου, σὲ ἀναγκάζω νὰ ὑπακούσης, σὲ χαλινάγωγῳ) Κρήτ. "Ὅ,τι πόχτησε ὁ γέρο Μήτρος τὸ μάθανε γιοργὰ κεῖν' οἱ προκομμένοι οἱ γιοῖ του μὲ τίς τεμπελιές καὶ τὸ φάντε (μάθανε γιοργὰ = σπατάλησαν, φάντε = φάντης, δηλαδὴ χαρτοπαίγνιον) Παιδεμ. β) Μετὰ προσοχῆς, σιγὰ Πελοπν. (Κορινθ.): Γιεργά-γιεργά! (πρόσεχε, σιγὰ-σιγά!)

γιοργάδα ἡ, Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρχαδ. Βερεστ. Βούρβουρ. Γαργαλ. Γεράκ. Δίβρ. Καλάβρυτ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κόκκιν. Μαζαίικ. Μανιάκ. Μεσσην. Σκορτσιν. Τριφυλ.) Σκυρ. — Λεξ. Βλαστ., 335 γιοργάδα Στερελλ. (Ἀράχ. Λεπεν. Παρνασσ. Φθιώτ. Φωκ.) γιοργιάδα Σάμ. γιεργάδα Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀχαΐα Κορινθ. Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργᾶς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άδα (II), πβ. ἀμαξάδα, καρροτσάδα κ.τ.τ., ἢ κατὰ τὸ συγγενικὸ γρηγοράδα.

1) Γιοργᾶς, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Ἀρχαδ. Βερεστ. Βούρβουρ. Γεράκ. Δίβρ. Καλάβρυτ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κόκκιν. Μαζαίικ. Μεσσην. Σκορτσιν. Τρίκκ. Τριφυλ.) Σάμ. Στερελλ. (Ἀράχ. Λεπεν. Φθιώτ. Φωκ.) — Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἄν.: Τὸ μουλᾶρι ἔχει ὠραία γιοργάδα Κάμπος Λακων. Συνών. φρ. Τὸ μουλᾶρι ἔχει ραβάνι ἢ πάει ραβανιστά. Τὸ ἄλογο ἔβγαλε γιοργάδα Ἀρχαδ. Τὸ ἄλογο ἔβγαλε νὰ καλὴ γιοργάδα Βούρβουρ. Αὐτὸς βγάινει γιεργάδα τ' ἄλόγου του Τρίκκ. || Φρ. Φόντε πέθουνε λεφτά 'ς τὰ χέρια του, τὰ μαθαίνει γιοργάδα (μόλις εἰσπράξῃ χρήματα, τὰ σπαταλᾷ) Δίβρ. Βγάλε-κάνε γιοργάδα (σπεῦσε εἰς τὸ ἔργον σου) Ἀράχ. Τὸν ἔβαλε μπρὸς καὶ τοῦ βγάλε γιοργάδα (τὸν ἐπίεσε εἰς τὸ ἔργον του) Γεράκ. Τὸν ἔμαθε γιοργάδα (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Γαργαλ. "Ἐννοια σου καὶ θὰ σὲ μάθω 'γὼ γιοργάδα (θὰ σὲ τιμωρήσω) Δίβρ. || Ἄσμ.

Τὶς μεγάλες Ἀποκριές | στέκουντ' οἱ ψωλές ὁρθές
καὶ τὴν Τυρινὴ βδομάδα | πᾶνε τὰ μουνιὰ γιοργάδα
Γαργαλ. Συνών. ραβάνι. β) Ἐπιτηδειότης, ἐπιδεξιότης Πελοπν. (Αἰγιάλ. Ἀχαΐα Στερελλ. (Παρνασσ.): Νὰ δῆς μὲ τί ὠραία γιεργάδα τὸ κατάφερε τὸ ἀλέτρι Αἰγιάλ. Μὲ γιεργάδα ἐκλάδεψε τὴ σταφίδα αὐτόθ. 2) Ἐπιρρηματ., ταχέως Κεφαλλ. Πελοπν. (Βερεστ. Κόκκιν. Μανιάκ.) Στερελλ. (Ἀράχ. Λεπεν.): Πιλαλᾶς κ' ἔρχεσαι κοντά μου γιοργάδα σὰν πουλαράκι Βερεστ. Νὰ τὸ βαρέσης (ἐνν. τὸ ζῶον), νὰ πᾶς γιοργάδα Λεπεν. Συνών. φρ. νὰ πᾶς τρεχάλα. Τ' ἄλογο πάει γιοργάδα Κόκκιν. || Παροιμ.

Πότε ἡ νύφη μας γιοργάδα; τοῦ Λαζάρου τὴ βδομάδα (ἐπὶ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι δὲν ἐργάσθηκαν, λόγῳ φυγοπονίας, καὶ ἀνησυχοῦν, διότι ἡ προκαθωρισμένη προθεσμία λήγει) Μανιάκ.

Βγήκε ἡ νύφη μας γιοργάδα τὸ Σαββάτο βράδυ-βράδυ (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Κεφαλλ. 3) Ἐργατικότης Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἡ γιοργάδα τ' δὲν ἔχ' μουλουημούς (ἡ ἐργατικότης του δὲν περιγράφεται).

γιοργαδεύω ἐνιαχ. γιοργαδεύου Στερελλ. (Παρνασσ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάδα.

Ἐκτελῶ κάτι μὲ ἐπιτηδειότητα, ταχέως καὶ ἐπιτυχῶς: Γιοργαδεύ' τὴ δ' λειά. Τήνε γιοργάδιμι τὴν κόφτρα. Γιοργαδεύ' νὰ σκάβ'. Τὴ γιοργάδιμι τὴν ἀγκούτσα (= ἀγκύλη ράβδος, κυρίως ποιμενική) || Φρ. Τοῦ γιοργάδιμα κι κἀνα ζιουβγάρ' 'ς τ' ἀφτιά. Συνών. φρ. Τοῦ δώσα δ' ὅ

χαστούκ' 'ς τὰ γρηγόρα. Συνών. γιοργαδώνω.

γιοργαδίζω Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάδα.

1) Ἐπὶ ὑποζυγίων, βαδίζω μὲ κανονικὸν ταχὺν βηματισμὸν ἐνθ' ἄν.: Τ' ἄλογό μου ἀρχινάει καὶ γιοργαδίζει Πελοπν. (Δίβρ.) Σὰ θές νὰ ψωνίσῃς ἄλογο, βάν' το νὰ γιοργαδίσῃ, νὰ ἰδῇς ἂν εἶναι σοὶ Πελοπν. (Μεσσην.) β) Ἐπὶ πτηνῶν, πετῶ γρηγόρα Πελοπν. (Δίβρ.): Τ' ὀρνύκι καὶ ἡ πέρδικα γιοργαδίζουνε ἐδῶ, πέφτουνε, κι ὅσο νὰ πᾶς κοντά τους, σκαπετᾶνε τὴ ράχη. 2) Μετβ., παραινῶ τὸ ζῶον εἰς ταχὺν βηματισμὸν Πελοπν. (Μεσσην.): Τ' "Αι-Γιωργιοῦ κἀναμε πανηγύρι' ρίχνανε τὸ λιθάρι, γιοργαδίζανε τ' ἄλογα, ποιός θὰ φτάσῃ πρῶτος.

γιοργαδώνω ἐνιαχ. γιεργαδώνω Πελοπν. (Αἰγιάλ. Βραχν. Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάδα.

Γιοργαδεύω, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Πρέπει νὰ τὸ γιεργαδώσῃς καλὰ (νὰ τὸ κατασκευάσῃς τεχνηέντως) Πελοπν. (Βραχν.)

γιοργαλήδικος ἐπίθ. Κρήτ. (Ζερβιν. κ.ά.) — I. Κονδυλάκ., Πρώτ. Ἀγάπ., 50.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γιοργαλήης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήδικος.

Γιοργαλήης, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Γιοργαλήδικα εἶναι τὰ ζῶα ποὺ περπατοῦν γιοργά. Κρήτ. Ἐχει ἓνα γάιδαρο γιοργαλήδικο αὐτόθ. Γιοργαλήδικο μουλᾶρι αὐτόθ. Συνών. γιοργαλίτικος.

γιοργαλῆς ἐπίθ. Θεσσ. (Μελιβ.) Κρήτ. — Λεξ. Βλαστ., 334 Θηλ. γιοργαλίνα Κρήτ. — I. Κονδυλάκ., Πρώτ. Ἀγάπ., 50.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. γοργα = τριποδισμός.

Ἐπὶ ὑποζυγίων, ὁ βαδίζων μὲ ταχὺν, κανονικὸν τριποδισμὸν Κρήτ. — Λεξ. Βλαστ., 334. — I. Κονδυλάκ., ἐνθ' ἄν.: Γιοργαλῆς γάιδαρος Κρήτ. Γιοργαλίνα εἶν' ἡ φοράδα σου αὐτόθ. β) Μεταφ., ἄνθρωπος χαζὸς Θεσσ. (Μελιβ.): Ἰδῶ βρίσκες γιοργαλήδης.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιοργαλῆς καὶ ὡς ἐπών Κρήτ. (Μυλοπότ.)

γιοργαλίτικος ἐπίθ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κερπιν. Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γιοργαλήης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτικος.

Γιοργαλήης, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ὅταν ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ἐπῆρε ἓνα γιοργαλίτικο ἄλογο Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

γιοργαλούδικος ἐπίθ. Πελοπν. (Ἡλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γιοργαλήης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδικος.

Γιοργαλήης, τὸ ὅπ. βλ.

γιοργανᾶς ὁ, ἐνιαχ. γιοργανᾶς Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιοργάνι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

Ὁ κατασκευαστὴς ἐφαπλωμάτων. Συνών. γιοργαν-τζής, παπλωματᾶς.

